

De twee gebroeders

Toneelstuk voor de 1^e klas (of begin 2^e)

Noor C.L. Roes

De twee gebroeders

Toneelstuk voor de 1^e klas (of begin 2^e)

Jager: Waarom is het hier toch zo droevig?
Waarom is hier alles zo grauw?

Waard: De dochter des konings zal sterven,
daarom is de stad in de rouw?

Jager: Is zij dan zo ziek dat ze doodgaat?
Of is er iets anders gebeurd?

Waard: De draak op de berg, kijk, daarginder,
die is het, waarom ieder treurt.
Het ondieer wil elk jaar een jonkvrouw,
en anders verwoest hij het land.
Nu is de prinses aan de beurt.
Nou dat is er aan de hand.

Jager: Is er dan geen flinke ridder
die het monster kan weerstaan?

Waard: Och, dat is al vaak getracht
maar allen zijn eraan gegaan.
En de goede oude koning
zei: "wie het ondieer kan verslaan
mag dan mijn dochter trouwens
en hij wordt mijn erfgenaam."

Allen: De dappere jager zei niets meer
maar 's morgens, bij het opgaan der zon
vertrok hij, en met hem zijn dieren,
om te tonen wat hij misschien kon.

Boven op de drakenberg
stond een kleine kerk
op het altaar stond een beker
en hij las: Hij wordt heel sterk
die deze beker uit zal drinken.
Ja, de sterkste man op aard
zal hij worden. Hij kan zwaaien
met het grote zware zwaard.
Het ligt begraven voor de drempel
en de jager zocht ernaar,
hij probeerde het te tillen
maar het was hem veel te zwaar.
Toen ging hij de kerk weer in
en dronk uit de beker.
Trok in één ruk het zwaard omhoog
zwaaide snel en zeker.

De arme prinses die haar dood zag naderen
klom de berg heel langzaam op.

Ze was bang voor wat ze zien zou:
een enge, woeste draaken kop.
Maar ze zag niet de draak
maar een vriendelijke jager
die haar troostte en haar bracht
in een kleine kapel.
En toen hoorde hij gedruis en
wat zag hij daar komen?
De draak! En hij had zeven koppen, jawel!

Draak: Wat hebt gij hier te maken!

Jager: Ik wil met mijn zwaard U raken!

Draak: Ik doodde er al velen

Jager: Maar dat kan mij niets schelen!

Draak: Het zal met U ook lukken.

Jager: Nee! Ik hak jou aan stukken!

Allen: De woedende draak
spuwde vuur uit zeven monden.
Zo had menige ridder
de dood reeds gevonden.
Maar daar kwam de dieren
zij doofde het vuur.
Ze hielpen de jager
in dit moeilijk uur.

Hij zwaaide zijn zwaard
en het floot door de lucht.
Daar gingen drie koppen
er was veel gerucht.

Jager: Daar gaan er nog drie
ondier dat je er bent!
Dit was jij je leven
vast heel niet gewend!

Allen: En toen nog de staart
en daar lag nu de draak.

Jager: Kom dieren verscheur hem,
dat is jullie taak.

Allen: Daarmee was de strijd ten einde
nu was de prinses bevrijd.
En zij leefde heel gelukkig,
nog lange, lange tijd.

EINDE